

ת"פ 22481/02/17 - מדינת ישראל נגד ענבל ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 22481-02-17 מדינת ישראל נ' ישראל

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הרצוג וחבר
נגד
הנאשמת ענבל ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פלישמן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 22.5.17, במסגרת הסדר טיעון, הודתה הנאשמת בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל;
 - ג. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.
- לפי המוסכם, הופנתה הנאשמת לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות, והתקבלו בעניינה תסקיר מיום 31.10.17 וחוות דעת מיום 9.1.18, לפיה כשירה הנאשמת לביצוע עבודות שירות.
- ביום 16.1.18 טענו הצדדים לעונש:

התביעה עתרה למאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;

ההגנה עתרה לביטול הרשעת הנאשמת ולחיובה בשל"צ ובפיקוח שירות המבחן, כמומלץ בתסקיר;

מעשי הנאשמת:

- ב-11.7.16 בשעה 21:00, באור יהודה, החנתה הנאשמת את רכבה במקום המיועד לחניית נכים וכשהרכב תופס שני מקומות חנייה. הנפגעת, גב' לבנה כהן, הגיעה אף-היא עם רכבה למקום, העירה לנאשמת והחלה להחנות את רכבה.
- הנאשמת יצאה מרכבה, אמרה לנפגעת "אני אחנה איפה שאני רוצה, זה לא כביש של אבא שלך". הנפגעת

אמרה שתתקשר למשטרה, הנאשמת הגיבה באיומים וביניהם "אני אפתח אותך", והנפגעת השיבה בקללות מצידה.

3. הנאשמת נכנסה לרכבה ועמדה לעזוב את המקום, אך הנפגעת חסמה בגופה את רכב הנאשמת כדי שלא תעזוב את המקום. הנאשמת קיללה את הנפגעת ואיימה עליה באמרה לה "אני אפוצץ אותך", יצאה מרכבה, צעקה על הנפגעת ודרשה שתיתן לה לנסוע מהמקום, ואז נטלה ממנה את משקפיה ושברה אותם.

4. הנאשמת, שסברה שהנפגעת תקפה את אביה - הזיזה את ידו - דחפה את הנפגעת.

דחיית עתירת ההגנה לביטול ההרשעה:

1. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתה של הנאשמת, שכן לעתיד לבוא בכוונתה ללמוד ולעבוד כסוכנת ביטוח. כיום עובדת הנאשמת כעשרה חודשים כנציגת מכירות בחברת ביטוח.

2. הלכת כתב הידועה (ע"פ 2083/96 כתב נ' מ.י. (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטיה בשיקום הנאשם, וכך במיוחד כשניתן שיקול דעת לרשות מסדירה.

3. תקנה 3(ג) לתקנות הפיקוח על עסקי-ביטוח (רישיון לסוכן-ביטוח), תשכ"ט-1969 מקנה סמכות למפקח על הביטוח, שלא לתת רישיון למי ש"תוך חמש שנים שקדמו לבקשה לקבלת הרישיון הורשע או נשא עונש-מאסר על עבירה שיש עמה קלון". שיקול הדעת של המפקח, אם לראות במעשי הנאשמת עבירות שיש עמן קלון, וזאת בנוסף למגבלת הזמן של חמש שנים, מרחיקים את ודאות הסיכון של פגיעה תעסוקתית כתוצאה מעצם ההרשעה.

4. במקרה דנן לא הונחה כל תשתית עובדתית לתמיכה בעתירה, והרשעת הנאשמת תעמוד על כנה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. אמנם מדובר בעבירות אלימות שבוצעו על-רקע שימוש בדרך, אך המקרה אינו דומה בטיבו ובחומרתו למקרי אלימות בדרכים, מסוג "זעם נהגים" או "טרור בכביש".

2. הנאשמת פגעה בערכים המוגנים בעבירות התקיפה והאיומים, שהם שלמות הגוף והבריאות, האוטונומיה של האדם על גופו כחלק מכבוד האדם, ובשלוות נפשה של הנפגעת. עם-זאת, היו אלה פגיעות קלות, בהתחשב בכלל הנסיבות. שבירת המשקפיים לא תשפיע על קביעת מתחם העונש, הנוגע לעונש עיקרי.

3. המעשים לא היו מתוכננים, אלא ספונטניים, והנזק הצפוי והקונקרטי מזערי. עוד יש לציין, שאף הנפגעת השיבה מלחמה.

4. מתחם העונש ההולם ייקבע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, לענין העונש העיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשמת ילידת 1988, כבת 29 כיום, רווקה המתגוררת עם הוריה ואחיה, ועובדת כנציגת שירות בחברת ביטוח. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, כשבנעוריה ובמהלך השירות סבלה מבעיות התנהגות ומשמעת.
2. אין לחובת הנאשמת תיקים פתוחים או הרשעות קודמות.
3. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה כנה. הנאשמת מעוניינת בטיפול בהתפרצויותיה ובהתנהגותה האלימה והלא-מותאמת, ולצד הקשר עם שירות המבחן פנתה מיוזמתה לשירותי הרווחה העירוניים לטיפול במרכז לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה.
4. שירות המבחן מצא שהסיכון להישנות מעשי אלימות הוא נמוך, והמלצתו היא לחיוב בפיקוח השירות למשך שנה ולשל"צ בהיקף של 120 שעות, כאמצעי חינוכי קונקרטי. עוד ממליץ השירות על ביטול הרשעתה של הנאשמת, מחשש לפגיעה עתידית ביכולתה לעסוק בתחום הביטוח, אם תרצה להכשיר עצמה להיות סוכנת ביטוח.
5. נתוני הנאשמת מצדיקים את מיקומו של העונש סמוך לתחתיתו של מתחם העונש ההולם: הנאשמת היא צעירה, ללא עבר פלילי, מנהלת חיים נורמטיביים, הודתה ונטלה אחריות כנה על מעשיה, והתגייסה ביוזמתה לטיפול בחלקים המכשילים בהתנהגותה.
6. עונשה של הנאשמת יכול לזכות בחיוב בשעות של"צ [1] כאמצעי קונקרטי שיש עמו הלימה למעשים והיבט חינוכי; מאסר מותנה ישמש לתוספת הרתעה; לא אחייב את הנאשמת בקנס, אך לא אוכל למחול בשם הנפגעת על פיצוי, שישקף את ההכרה בעוול שנגרם לה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת אלימות לרבות איומים;
- ב. חודש מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירה של היזק לרכוש במזיד;
- ג. 100 שעות של"צ במסגרת 'מילב"ת', לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשמת מוזהרת, כי אי-ציות להוראות שירות המבחן או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;
- ד. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשמת מוזהרת, כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן, תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

ה. פיצוי בסך 700 ₪ לזכות הנפגעת (ע"ת 3 בכתב האישום), שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.3.18 ויועבר לנפגעת;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן, ולידיעה בלבד של הממונה על עבודות השירות;
- ב. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;
- ג. מוצגים: ככל שהיו, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ד. הפקדות: ככל שהיו בתיק זה, בתיק קשור או בתיק המשטרה, יושבו לנאשמת. הנאשמת תוכל לבקש העברתו של פיקדון לזכות הפיצוי והיתרה, ככל שתהיה, תושב לנאשמת;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

פחות מהמומלץ, לנוכח ההרשעה והאמצעים העונשיים הנוספים;

[1]